

سوردهى نەمل لە مەككە ھاتۆتە خوارى و بە (بسم الله) ۹۳ ئايەتە.

بە ناوى خواى بەخشەر و دل لاوين

طا، سېن، ئەمانە نېشانەكانى قورئان و كتيبيكى دياريدەرەن ﴿۱﴾ رې نېشاندر و مزگينيدەرە
 بۆ برواداران ﴿۲﴾ كەسانى كە نوپۆ بە جى دىنن و زەكات دەدەن، ئەوانە بە تەواوى بە قىيامەت
 يەقينيان ھەيە ﴿۳﴾ ئەوانەى كە بروايان بە ئاخيرەت نېيە، كردهو (ى خراب) يان بۆ جوان
 كراو، جا ئەوان سەرلئ شىواون ﴿۴﴾ ئەوانە كەسانى كە عەزابى خراب (و دەرداوى) يان بۆ
 ھەيە، ئەوانە لە ئاخيرەتدا لە زيان لىكەوتوتوتىنى خەلكن ﴿۵﴾ ئەم قورئانە لە لاين (خواى)
 لە كارزان و پر ئاگا وە بە تۆ دراوہ ﴿۶﴾ كاتى كە مووسا بە خيزانى خوئى وت: ئاگرىك لە
 دوورەوہ دەبينم، بە زووبى ھەوالىكتان بۆ دىنم يا چلوسك و پۆلووہ ئاگرىكتان بۆ دىنم تا گەرم
 بىنەوہ ﴿۷﴾ جا كاتى كە ھاتە نيزىك ئاگرەكە؛ بانگ كرا پىت و پىرۆزە ئەو كەسەى كە لە نېو
 ئاگرەكەدايە و كەسى كە لە دەوروبەريدايە (واتا مووسا)، پاك و بى خەوشە خوايەك كە
 پەرودەرينەرى جيھانيانە ﴿۸﴾ ئەى مووسا! بەراستى منم (ئەوہى قسەت لە كەلدا دەكا) خواى
 فرە بە دەسلەت و لە كارزان ﴿۹﴾ دارە دەستەكەت فرېدە، كاتى ئەوى دى كە وەكوو ماريك
 دەخزى بە لەز گەرايەوہ بۆ داوہ و ئاورى نەدايەوہ، ئەى مووسا! مەترسە، پىغەمبەرەن لای من
 ناترسن ﴿۱۰﴾ مەگەر كەسى كە ستەمى كردبى، لە پاشان گۆريپىتى بە چاكە و چاك بووبى،
 من لىبور و فرە دل لاوينم ﴿۱۱﴾ دەستت بىكە بە بن ھەنگلندا تا بى ھىچ عەبىبىك سىپى و جوان
 بىتە دەرى، بە نۆ نېشانان بۆ سەر فىرعەون و ھۆزەكەى (بۆ، بزائە) ئەوان خەلكىكى سەر كيش
 و ياغى و خراب: فاسقن (نۆ نېشانەكە: دەستى سىپى، تۆف و تۆفان، بۆق، خوین، قات و قىرى،
 ئەسپى، كوللە و كەم بوونى بەرھەم) ﴿۱۲﴾ جا كاتى نېشانە ئاشكرانىبى بۆ ھات، وتیان:
 ئەمە سىجر و جادوويەكى ديارە ﴿۱۳﴾

باوه كوولە دلەوه يه قينييان بهوه (به نيشانه كان) بوو، به لام له رووى سته مكارى و خوڤه زلزاني حاشايان ده كرد، جا پروانه سه ره نجامى خراپكار به كوئى گه يشت «۱۴» زانستان به داود و سوله يمان دا، وتيان: سپاس تاييه تى خوايه كه به سه ر زۆر به ي به نده كانى بروادار پريز و فه زيله تى دان «۱۵» سوله يمان بووه ميراتگري داود و وتى: ئەى خەلكينه زمانى بالنده يان فير كر دووين (يا زانستى فرۆكه وانى) و له هه موو شت و له هه موو زانينيگمان پى دراوه، ئەمه فه زيله تىكى ناشكرايه «۱۶» سپاى سوله يمان له جن: جنۆكه؛ مرۆ، په له ور بوئى كو كرابوونه وه، جا ئەوانه له بلا بوونه وه مه نع ده كران و به پريز ده رويشتن «۱۷» تا گه يشتنه بوهل: دۆل و ده ره و ده شتى مېرووله، مرۆچه يه ك وتى: ئەى مېرووله كان پرۆنه نيو هيلانه كانى خۆتان تا سوله يمان و له شكراهه كى ئيوه بى ئاگايانه له بن پيدا له نيو نه بهن «۱۸» جا سوله يمان به قسه كى پي كه نى و وتى: ئەى په روه رينه رم كارئ بكه تا هه موو كات بتوانم سپاسى ناز و نيعمه تى تو كه به من و باوك و داىكمت داوه، به جى بينم و كارى چاك بكه م كه تو له و كاره رازى بى، وه به ره حمه تى خۆت له به نده كانى چاكت دام بنئ «۱۹» سوله يمان چاوى به مه لندا كپرا جا وتى: هوئى چييه په پووسليمانه نايينم؟ ئاخو خۆى دزيوه ته وه (خۆى شارديتته وه)؟ «۲۰» سزايه كى سه ختى پى ته ده م يا سه رى ده برم، (مه گهر) ئەوه كه به لگه يه كى روونم (بو ديار نه بوونه كى) بو بينيتته وه «۲۱» جا زۆرى پى نه چوو (په پووسليمانه هاته وه و) وتى: شتيكم په يا كر دووه تا ئيستنا ئاگات لى نه بووه، من له شارى سه باوه (كه لاي شنۆيه) هه واليكي راسته قينه م بوئ هيناوه «۲۲»

ژتیکم (به ناوی بهلقیس) لهوئ دیوه که پاتشایه به سهریانهوه و له هه موو شتیکی پی دراوه و ههیهتی و تهختیکی گهوهی ههیه (خاوهن شکۆیه) ﴿۲۳﴾ دیتم لهباتی خوا، ئەو و هۆزهکهی سوژده بو ته بهق و گوئ رۆژ ده بن، شهیتان کردهویانی له بهرچاو جوان کردوون، جا رینگای خوای لی گرتوون، به جوئی که ری دهرناکهن ﴿۲۴﴾ بوچ بو خویهک کړنۆش و سوژده نابهن که پیواری نیو ئاسمانه کان و زهوی خوئیا و ئاشکرای دهکا و ده ریده خا و ئەوهی دهیشارنهوه و ده ریده خه ن دهیزانی ﴿۲۵﴾ خویهک که مه عبودئ بیجگه له و نیییه، پهروه ری نه ر و خاوهنی (تهخت) عه رشی عه زیمه ﴿۲۶﴾ (سوله یمان) وتی: سه رنج ئە دهین تا بزانی ن ئایا راستت وت یا له درۆزنانی ﴿۲۷﴾ ئەم نامه ی منیان بو به ره و بزیا ن بهاو یژده و له پاشان بگه رپوه بو دواوه (له شوینییک خو بگره)، جا پروانه چ په رسف و وه لامییک ئە ده نه وه ﴿۲۸﴾ (مه له که ی سه با) وتی: ئە ی گه و ره کا نا نامه یه کی پر بایه خم بو هاویژراوه ﴿۲۹﴾ ئە مه له لایه ن سوله یمانه وه ها تووه و به م جو ره یه: به ناوی خوای به خشه ر و دلاوا ﴿۳۰﴾ خو له من به رزتر مه گرن و وه رنه لام و خو تان بدن به ده سه وه ﴿۳۱﴾ (بهلقیس) وتی: ئە ی گره گری ولات و مرۆ ما قوولان! بیرو رای خو تان له م بابه ته وه ده ربرن، بی حوزوور و یارمه تی ئیوه بریار له سه ر هیه چ شتییک نا ده م ﴿۳۲﴾ وتیان: ئیمه خاوهنی هیژ و ده سه لاتین و خاوهنی هیژی سه ختی جهنگین، به لام فه رمان به ده سته ی تویه، بزانه چلۆن ده ستوور ده ده ی ﴿۳۳﴾ (بهلقیس) وتی: پاشاکان هه ر ده می بچه ناواییه ک خراب و ویرانی ده که ن، خه لکه که ی هه رکام به گه و ره ناوی بی و به ریژانی ئەوئ سووکایه تی به سه ر دینن، و ئەو ته رزه کارانه ده که ن و کاریان هه روایه ﴿۳۴﴾ دیارییه کیان بو ده نیترم (چون جهنگم لایه ن نیییه)، جا چاوه نواری ده بم تا بزانه ره وانه کراوه کانم چلۆن ده گه ری نه وه ﴿۳۵﴾

کاتێک نوێنەری مەلەکە ی سەبا هاتە لای سولەیمان، (سولەیمان) وتی: ئەتەنەوێ بە ماڵ یارمەتیم بدەن (و فریوم بدەن)، ئەوێ خوا پێی داوم لەوێ بە ئێوەی داوێ باشترە، بە لکەو ئێوەن بە دیاریتان خۆشحال دەبن ﴿۳۶﴾ بگەرێتو بە لایان (و رابگەییەن)، بە لەشکرێکەو دەیمە سەریان کە نەتوانن لە بەرانبەریدا خۆ رابگرن و لەوێ بە زەلیلی و سووکایەتی دەریان دەپەرێنن ﴿۳۷﴾ (سولەیمان) وتی: ئەی گەلی دیوانی! کامتان تەختی ئەوم بۆ دێنی، بەرلەوێ بە خۆ بە دەسەوێدان بێتە لام؟ ﴿۳۸﴾ زلحۆرتی زەبەلاحی تەژە و لۆزەندریک لە جنۆکە وتی: من دەبێتە لات بەرلەوێ لە جینی خۆت هەڵستی، بێ گومان سەبارەت بەو قەوی و دلپاک و ئەمینم ﴿۳۹﴾ ئەو کەسە کە زانستی کتیبی (ناسمانی) لابوو، هەڵیدای و گوتی: بەرلەوێ چاوی بتروو کینی دەبێتە لات! جا کاتێک (سولەیمان) دیتی تەختە کە ی وا لایەتی، وتی: ئەمە لە فەزلی پەرورێنەرە تا تاقیم بکاتەوێ ئایا (بۆ نیعمەتی خوا) شوکر یا ناسپاسی دەکەم؟ هەرکەس شوکری بکا شوکری بۆ خۆی کردوو و هەرکەسیش ناسپاسی بکا، پەرورێنەرە بێ نیاز و کەریمە ﴿۴۰﴾ (سولەیمان) وتی: تەختە کە ی رەنگ و پرووی لێ بگۆرن (کە نەیناسن) تا بزانی ئایا پێی دەحەسێ (کە تەختە کە ی خۆیەتی) یا لەو کەسانە ی کە پێی ناخەسێن (پێنوین دەبێت یا نابێت) ﴿۴۱﴾ جا کاتێک هات، پێی وترا: ئایا تەختی تۆ وابوو؟ (لە وەلامدا) وتی: وەکوو ئەوێ خۆیەتی! بەر لەمە ئاکادار کرابووین و لە خۆیە دەسەوێدان بووین ﴿۴۲﴾ (سولەیمان) ئەوێ (بەلقیسی) لە هەموو ئەوانە ی بێجگە لە خوا کە دەبێە رست کێرپا یەو، ئەو (بەلقیسی) لە هۆزی خاوەناسان بوو ﴿۴۳﴾ پێی وترا: بچۆ نیو کۆشک، کاتێک دیتی وای زانی گۆلاویکی قوولە و ئاویکی فرە و زۆر و زەبەندە، پراوەستا و لنگ و قولی لاقی هەلکرد (پاوپووی پرووت کرد تا لە ئاوە کە بپەرێتەوێ)، بەلام سولەیمان پێی وت: ئەمە کۆشکیکی بلوورینە، بێ گری و ساف دارپێژراوێ وتی: ئەی پەرورێنەرە! من بەراستی ستەمم لە خۆم کردوو، ئێستا لە گەل سولەیمان خۆ ئە دەم بە دەس پەرورێنەری جیهانیانەوێ ﴿۴۴﴾

بۆ لای ھۆزی سەموود سەلح برای ئەوانمان بۆ ناردن کە (فیئریان بکا) عیبادهتی خوا بکەن، جا ئەوان بوونە دوو دەستە ی دژ بە یە کتر ﴿۴۵﴾ (سەلح) وتی: ئە ی ھۆزم (بۆچ بۆ خراپە بەر لە چاکە پەلە و تالووکە دەکەن؟ بۆچ لە خوا داوای لێ خۆش بوون لە تاوان (گوناحان) ناکەن، بە لکوو بەر پەحمەتی خوا بکەون ﴿۴۶﴾ وتیان: ئیمە تۆ و ئەوانە ی وا لە گەل تۆدان بە شووم دەزانین، (سەلح) وتی: چارە نووسی چاک و خراپی ئیو بە دەس خواپە (ھەموو شت بەو دە)، بە لکوو ئیو کەوتوونە تە بەر ئەزموونی خوا ﴿۴۷﴾ لەو شارە (حیجر) دا نۆ دەستە ھەبوو کە خراپە و ئیفسادیان دەکرد و نە چاک بوون و نە خۆشیان چاک دەکرد ﴿۴۸﴾ وتیان: ئیو سویند بە خوا بخۆن کە بە شەو بەسەر ئەو و خێزانی و کەسوکار و یارانیدا بەدین (و لە نیویان بەرین) و لە پاشان بە خاوەن خۆین دەلین: لە کاتی تیاچوونی کەسوکاری ئەو ئیمە لەو ی نەبووین، بی گومان ئیمە راست بیژین ﴿۴۹﴾ نەخشە یان کیشا و گزی و فزییان کردو خەریک بوون کە تنی بگین و ئازاوە بنینەو و ئیمە ییش نەخشە مان کیشا (و بەری ئازاوە نانەو ی ئەوانمان گرت)، لە حالیکدا ئەوان نەزان بوون ﴿۵۰﴾ جا پروانە سەرەنجامی پیلانی ئەوان چی بەسەر هات کە ئیمە ئەوان و ھۆزە کە مان پیکەو لە ناو بردن ﴿۵۱﴾ جا ئەمە مال و خانو بەرە ی ئەوانە کە لە بەر سستەم کردنی ئەوان چۆل و خالی ماو، لە مەدا نیشانە یە کی پروون ھە یە بۆ ئەوانە ی ئاکادارن (تا پەند بگرن) ﴿۵۲﴾ کە سانێ کە پروایان ھینابوو پارێزگار بوون رزگارمان کردن ﴿۵۳﴾ لووت بینەو و بیر کاتی کە بە ھۆزی خۆی وت: ئایا کاری بی نامووسی و ناحەز و ناشیاو دەکەن، کە چی دەزانن خراپە؟ ﴿۵۴﴾ ئایا بۆچ لە پرووی شەھو تەو و لە باتی ژنان دەچنە لای پیاوان؟ دیارە ھۆزیک ی نەزانن ﴿۵۵﴾

جا وهلامی هۆزی ئەو بیجگه له مه شتی تر نه بوو که وتیان: خانه دان و یارانی لووت له ئاواپی خۆتان دهر بکهن، چونکه ئەوانه لافی پاکی لی دده دن و خه لکیکی پاکن و خۆپاریزن ﴿۵۶﴾ جا ئییمه ئەو و کهس و کاری ئەومان بیجگه له ژنه کهی رزگار کردو بریارمان دا ژنه کهی به جی بمینی (تا له نیو بجی) ﴿۵۷﴾ بارانی کمان (له به لا: به رد) به سه ردا باراندن ئەمما باران (که هه موو له ژیریدا قه بوون)، جا چهند ناله بار و خراپه بارانی تر سینراون ﴿۵۸﴾ بلی: شوکرانه تایبه تی خواپه و سه لام (دروود) له سه ر به نده هه لبارده کانی، ئایا خوا باشتره یا بتگه لی که ئەیکه نه هاویه شی ﴿۵۹﴾ یا ئەو زاتهی که ئاسمانه کان و زهوی به دی هیئا و له ئاسمانه وه بارانی بۆ باراندن، جا به هۆی ئەو بارانه وه باغ و بیستانی به دیمه ن و جوانمان بۆ شین کردن، له حالیکدا که ئیوه توانای شین کردنی داره که شتان نییه، ئایا مه عبودئ دیکه له گه ل خوا هه یه؟ نا نییه، به لام ئەوانه هۆزیکن له هه ق لایان داوه و لائده ن ﴿۶۰﴾ یا که سی که زهوی کردۆته جیی ئارواقارا کرتن و له نیو ئەودا چۆمی داناوه و کتوی پتهوی بۆ سازداوه و له نیوان دوو ده ریای (سویر و شیرین) (بلیندایی نیوان ته ختایی): به رزه کی خۆر سکی (وه زنی تایبه تی) داناوه (تا تیکه لاو نه بن، به م حاله) ئایا مه عبودئ له گه ل خوا هه یه (هاویه شی بی)؟ نا نییه، به لکوو زۆر بهی ئەوانه نه زان و (جاهیلن) ﴿۶۱﴾ یا که سی که وهلامی هه ژاران ته داته وه، کاتی هاواری بۆ به ری که ند و کو سپی بۆ لاده با، ئیوه ده کاته جی نشینی پیشینان له ئه رزدا، ئایا مه عبودئ له گه ل خوا هه یه، (نا نییه) زۆر که م په ند و ه رده گرن ﴿۶۲﴾ یا که سی که ئیوه له تاریکی ده شت و به ژ و (وشکانی) زه ریا رینوینی ده کا، به ر له بارانی ره حمه تی بای مزگینیدهر ده نیئرئ، ئایا مه عبودئ له گه ل خوا هه یه، (نا نییه) خوا به رزتر له وه یه که هاویه شی بۆ دابنن ﴿۶۳﴾

یا که سێ چاتره که ئافراند دەسپێ دەکا و له پاشان دەیانگێڕێتەوه، ئەدی کێیه که له ئاسمان و زهوی پرسق و پۆزیتان ئەدا؟ ئایا مەعبوودی له گەڵ خوا ههیه؟ (نا نییه) بلی: به لگه تان بیسن ئە گەر راست بیژن؟ ﴿۶۴﴾ بلی: کهسانی که له ئاسمانه کان و زهویدان بیجگه له خوا ئاگیان له بهر پیوار و نادیار نییه و نازانن کهی زیندوو ده کرێنهوه ﴿۶۵﴾ نا به لکوو زانستی ئەوانه له مهپر ئاخیره تهوه کورته و نایگاتی (و ئاگادارییه کی ئەوتۆیان نیه) به لکوو له باره یهوه له شک و گومانان، به لکوو له وهدا کویر و نابینان ﴿۶۶﴾ خوانه ناسان وتیان: ئایا کاتی که ئیمه و باووباپیرانمان بووینه خۆلێک (به زیندوویی له گۆر) ده مانه یێنه درێ؟ ﴿۶۷﴾ ئەمه به لێن که لێکه که له بهرا به ئیمه و باووباپیرانمان درابوو، ئەمانه ههه ئەو ئەفسانه پووچهی پیشینانه ﴿۶۸﴾ بلی: به زهویدا بگهڕین، جا بنوارن سه ره نجامی کاری تاوانباران چلۆنه (تا بزنانن چیمان به سه ره هاتوو) ﴿۶۹﴾ (له وه که به درۆت ده خه نه وه) خه فته مه خو و غه می ئەوان داتنه گری و دل و سینگ و دهروونت له گزی و فزی ئەوان تهنگ نه بی (ئیمه پشتیوانی تۆین) ﴿۷۰﴾ ده لێن: ئەو به لێنه (ی که له بابته عه زابه وه به ئیمه ی ئەدهی) ئە گەر راست بیژن که ی دی؟ ﴿۷۱﴾ بلی: رهنگه هه ندی له وه ی بۆی به په له ن نیزیکی ئیوه بی ﴿۷۲﴾ پهروه رینه رت سه باره ت به خه لک خاوه ن فه زل و ره حمه ته، به لام زۆربه ی ئەوانه شوکرانه بریژی ناکه ن ﴿۷۳﴾ پهروه رینه رت ده زانی که چ شتیکی له دل و دهروونیاندا ده شارنه وه یا چ شتیکی خۆیا و ئاشکرا ده که ن ﴿۷۴﴾ له ئاسمان و زهویدا هیچ بوونه وه ریکی نه یینی و هیچ رازیکی نییه، مه گەر ئەوه که له کتیبی مویندا (ته ته له ی پارێزراو و زانستی بی دوا برانی خوا) هه یه (و نووسراوه) ﴿۷۵﴾ ئەم قورئانه زۆربه ی ئەو شتانه ی که به ره ی ئیسرا ئیل جیاوازیان تییدا هه یه بۆیان ده گێڕێتەوه و بۆیانی به یان ده کا ﴿۷۶﴾

ئەو (قوربان) بۆ پرواداران ھۆی رینۆینی و پەحمەتە (۷۷) پەروەرینەرت لە نیوان ئەواندا بە حوکمی خۆی داوەری دەکا و ھەر ئەویشە پر زانا و ئاگا (۷۸) خۆ ھەر بە خوا پسپیرە، بەراستی تۆ لەسەر ھەقیکی خۆیا و ئاشکرای (۷۹) تۆ ناتوانی قسەیی خۆت بە مردووکانی (بە لەش زیندوو) بژنەوینی و بانگ کردنی خۆت بە کوئی مرۆفی کەر بیسیینی، کاتی کە پشت دەکەنەو (۸۰) ھەروا تۆ ناتوانی کویرەکان لە لاری پزگار بکە (رینۆینیان بکە)، تۆ تەنیا دەتوانی دەنگی خۆت بە کەسی بیسیینی کە برۆا بە نیشاکانی ئیمە دینن، جا ھەر ئەوانیشن لە راست ھەقدا خۆ بە دەسەو دەرن (۸۱) ھەرکاتی فەرمانی عەزابی ئەوانە بگا (و قیامەت دای) جوولندەبەک لە زەوی بۆ ئەوان دینینە دەری کە قسەیان لەگەڵا دەکا (بلی): ئەم خەلکە بە نیشانەکانی ئیمە برۆایان نەھینا و یەقینیان نەبوو (۸۲) پۆژی کە لە ھەر گەلی تاخمیک (دەستەیی لە سەرۆکەکان) لەوانە کە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دەخستەو کۆ دەکەینەو، جا ریز دەکرین و بەرێ دەکرین (۸۳) تا دەگەن بە جیگای (حیساب) پیمان دەلی: ئایا نیشانەکانی منتان بە درۆ دەخستەو (و بە درۆتان دەزانی) و لە باری زانستیھەو لیتان نەکوئیبۆو و عیلمتان بەو نەگەیبوو، چ کاریک بوو دەتانکرد (۸۴) لە سزای ئەو غەدر و ناحەقی و ستەم و کردەوہ ناھەزانە فەرمانی عەزابیان بەسەرا دی، جا ھەر متەق و فزەشیان نای (۸۵) ئایا نەیان دەدی کە شەومان داھینا تا تیتیدا بحەسینەو و پشوو بەدن و رۆژیشمان رووناک کرد، تا ھەموو شت ببینن، لەمەدا نیشانە و پەند بۆ ھۆزی پروادار ھەبە (۸۶) پۆژی کە فوو بە کەلەشاخدا دەکرێ، جا ھەموو ئەوانە کە لە ئاسمانەکان و زەویدان ئەترسن، مەگەر ئەوانە خوا بیھوئ، ھەموو بە کزی و بە زەلیلی دینە لای ئەو (۸۷) کێوکان دەبینی وا دەزانی نابزوون و بچتەکانن، لە حالیکدا ھەرەکوو ھەور دەپەونەو و دەپۆن، کر و دەسکار و کاری خواپە کە ھەر شتیکی فرە بە چاکی و پتەو بەدیھیناوە، بەراستی بە ناخی ئەو دی ئەنجامی ئەدەن ئاگا و زانیە (۸۸)

هەرکەسێ کار و کردەوێهێکی چاک بکا پاداشی چاکتری لێوە بۆ هەیه، ئەوانە لە مەترسی ئەو رۆژە لە ئەماندان «۸۹» هەرکەسێ که کاری خراب و ناحەز بکا، لەپەڕوو؛ بە دەمەوێوو دەخریته نیو ئاگر، ئاخۆ زیاتر له تۆلەیی کارەکه تان ئازارتان بۆ دەپێتێهوه؟ «۹۰» (بلی:): به من فەرمان دراوه که تهنیا خێوی ئەم باژێر و شارە (مەککە) بپەرستم، شاری که خوا ریزی گرتوه، هەموو شتیەک تایبەت بەوه، فەرمانم پێ دراوه که له خو بەدەسه و دەران بم «۹۱» قورئان بخوینم، هەرکەس رینوین ببیت، جا تهنیا بۆ خو رینوین ئەبێ و هەرکەسیش لاری بێ (به ئەستۆی خوێهتی)، جا بلی: من تهنیا له ترسینه رانم «۹۲» بلی: سپاس تایبەتی خوایه، ئەو به زوویی نیشانه کانی خو به ئیوه نیشان ئەدا، جا دەیاناسن و پەرورینەری تۆ لهوهی دەیکەن غافل و بێ ئاگا نییه «۹۳»

سووردهی قەسەس ۸۸ ئایەتە

سووردهی قەسەس له مەککە هاتۆتە خواری به (بسم الله) وه ۸۸ ئایەتە.

به ناوی خوای به خشەر و دل لاوین.

طا، سین، میم «۱» ئەمانە نیشانه کانی کتیبی روناک کەرەون «۲» ئیمە بۆ تۆ و بۆ (ئاگاداری) ئەوانەیی که بروا دینن، چریکه و ههوالی مووسا و فیرعه و نتان به دروستی بۆ دەخوینینه وه «۳» فیرعه ون له و عەرزەدا بالادەس بوو، خەلکە کهی کرده دەسته دەستهی جیاواز؛ دەسته یه کی بێ هیژ و کز و که نهفت کرد (له باری هزری، فەرهنگی، ئابووری، کۆمه لایه تی و پامیاری) کورپ ئەوانی سەردەبری و ژنان (و کچان) ی ئەوانیشی به زیندوویی دەهیشته وه بۆ کارە کهری، به راستی ئەو (فیرعه ون) له خراپان و موفسیدان به زەرەر بوو «۴» ئیمە دەمانهوی به زه بوون کراوان و (کزکراوان) ی سەر زهوی ناز و نيعمهت بدهین و بیانکهینه پیشه وای (خەلک) و له دواییدا بۆ خوایان بمینمیتته وه و بینه میراتگرانی رووی زهوی «۵»